

ZESTÁRL JSEM A JE MI FAJN...

Neděle, 13 března 2016

Nikdy bych nevyměnil moje úžasné přátele, máj krásný život, moji milující rodinu za měšedých vlasů, nebo plšší břicho. Jak jsem zestárl, stal jsem se k sobě laskavějšší a měš kritický. Stal jsem se svým vlastním přátelem.

Nechci peskovat sám sebe za to, že sním extra zákusek, za to, že si neustelu postel, nebo za koupi toho hloupého plastového trpaslíka, kterého jsem věbec nepotřeboval, ale vypadá tak nádherně na mé zahradě. Viděl jsem přátele mnoho mých přátel opustit tento svět přátele brzy, přátedím, neže pochopili velkou svobodu, kterou přátele hází s věkem. Co je komu do toho, když se rozhodnu si jíst, nebo hrát na počítači do 4 hodin a spát až do poludní. Budu tančit sám se sebou na ty nádherné melodie z 60. a 70. let, a když se mi zachce plakat nad dávno ztracenou láskou, tak klidně plakat budu. Klidně budu chodit k rybníku v těsných plavkách, natažených na vypouklé břicho, a se do vln, pokud se tak rozhodnu, navzdory soucitným pohledům mladých lidí atletických postav; ale oni budou také jednou staší. Vím, že jsem občas zapomnětlivý. Ale některé životy jsou úplně zapomenuty. A já si konec konců pamatuji věci. Jistě, v době let bylo moje srdce párkrát zlomené - když ztratíte někoho blízkého, když dítě trpí, nebo dokonce když vašeho milovaného psa přátede auto. Ale zlomená srdce jsou to, co nám dá sílu a porozumění a soucit. Srdce nikdy nezlomené je dokonalé a sterilní ale nebude nikdy vědět, jaká radost je z bytí nedokonalého. Jsem tak rád, že jsem žil dost dlouho, aby mé vlasy zředly a mé mladické úsměvy se věšně vryly do hlubokých rýh na mé tváři. Mnozí se nikdy nezasmáli, a mnozí zemřeli dříve, než jejich vlasy zbarvilo štěbro. Jak šlověk stárne, je snazějšší být pozitivní. Už mne nezajímá, co si myslí ostatní. Nemám otázky, už se na nic neptám ani sám sebe. Dokonce jsem získal právo být špatný. Takže na vaši otázku odpovídám, ano, jsem rád zralý. Máj věk mne osvobodil. Líbí se mi šlověk, kterým jsem se stal. Nebudu žít navědy, ale dokud jsem ještě tady, nebudu ztráet čas hoškováním, co by mohlo být, nebo dělat si starosti, co bude. A jistě dezert budu každě den, pokud budu chtít něš chuť! Bohužel nepamatuju, kdo tuhle krásu sepsal, narazil jsem na to na Facebooku a neměš se nepodělit

MICHAL